

før Lovgivningsmagten sætter sig i Bevægelse. Mindretallet har ganske kunnet tiltræde Flertallets Udtalelser i Betænkningen om, at der af det oprindelige Lovforslag er udeladt en Række Omsætninger af Maalangivelser, hvis Betydning for Praksis er saa ringe, at man uden Betænkelighed tør lade dem udgaa. Men Flertallet har altsaa fundet, at de her foreliggende og adskillige andre Maalangivelser af samme Art have en saadan Betydning for Praksis, at vi maa lovgive derom. Derom skal jeg ingenlunde tvistes med Flertallet. Her har Flertallet sin Opfattelse, men Mindretallet maa forbeholde sig sin. Naturligvis er der en Sandhed i Trops Ord, at Naturen er lige saa vidunderlig i det smaa som i det store; smaa Ting kan Lovgivningsmagten jo ogsaa komme til at beskæftige sig med, og den bør selvfølgelig lige saavel vise dem Interesse som de store, men der kan dog være Forhold saa ubetydelige, at Lovgivningsmagten ikke bør sættes i Bevægelse derfor, eller at de ikke bør afføde Lovbestemmelser, der aldrig komme udenfor den Plads, de fylde i Lovtidende. Herom have baade den højtærede Minister, Flertallet og Mindretallet været enige, og 72 Paragraffer af denne Art ere derfor udgaaede, men jeg kan ikke dele Flertallets Opfattelse af, at hvad der nu er tilbage, er Ting, som Befolkningen har Krav paa at faa lovgivet om til Lettelse i det daglige Liv, eller, at hvad der nu er tilbage, er det vigtigste af det oprindelige Lovforslags Bestemmelser, som det vil have Betydning at faa lovfæstet. Da vi naaede til de resterende 33 Omsætningsparagraffer, maatte Flertallet og Mindretallet derfor skilles, men at stille Underændringsforslag ansaa vi for unyttigt. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har derfor maattet udtale sit Forbehold overfor denne Lov, saaledes som den nu foreligger, og da Mødets korte Dagsorden tilfældigvis ikke har kunnet være til nogen Art Hinder derfor, har jeg tilladt mig ved nogle Eksempler nærmere at begrunde Mindretallets Opfattelse. I Bygge-loven, i Hegnsynslove o. s. v. er der jo en Række Bestemmelser, for hvilke det kan være ønskeligt at faa faste Regler, uden at dette egentlig efter min Formening eller efter Meterlovens Opfattelse har paakrævet Lovgivning. De ere jo nu en Gang med i denne Lov, og da vi her have Tilfælde, hvor der kan være Tale om nogen Bekvemmelighed for det daglige Liv, vil jeg ikke afgive min Stemme imod Loven, men mange Ting i det ærede Flertals Lovforslag ville sikkert aldrig blive andet end helt overflødigt Fyld

i Lovtidende. Jeg beklager derfor, at der imellem de enkelte nyttige Bestemmelser i det Lovforslag, vi nu oversende til Folketinget, findes saa meget, som sikkert ikke har mindste Krav paa at forhale Lovgivningsmagtens Arbejde.

Ordføreren (Sonne): Det ærede kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), som nu havde Ordet, talte jo som Ordfører for et Mindretal, der ikke har stillet særlige Ændringsforslag i den her foreliggende Sag. Det ærede Mindretal tager afgjort Afstand fra den Tanke, at det skulde være nødvendigt i Anledning af Meterlovens Ikrafttræden at skabe et omfattende Lovgivningsværk saaledes som det forelagte Regeringsforslag med dets 109 Paragraffer. Og Mindretallet har specielt taget Afstand fra den Tanke, at det skulde være nødvendigt at bekendtgøre og optrykke de Love, i hvilke der i Henhold til de paagældende Forslag var foretaget Omsætninger. Den Revision og navnlig den Reduktion af det paagældende Regeringsforslag, som er resulteret i Flertalsforslaget, vinder for saa vidt det ærede Mindretals Billigelse, som Mindretallet i Betænkningen har udtalt, at det kan anbefale dets Vedtagelse. Men Mindretallet har villet forvare sig imod, at det skulde finde hele det saaledes reducerede Flertalsforslag nødvendigt og hensigtsmæssigt, thi Mindretallet hævder, at der endnu i Flertalsforslaget findes adskillige Paragraffer, som angaa Forhold, der dels aldrig ville komme til at foreligge, og dels ere saa ligegyldige og ubetydelige, at Lovgivning desangaaende synes Mindretallet overflødig og betydningsløs. Det ærede kongevalgte Medlem pegede jo paa forskellige Eksempler i saa Henseende og begyndte med at pege paa nogle Paragraffer, der efter hans Opfattelse ikke ville faa nogen som helst praktisk Betydning. Af saadanne Paragraffer nævnede det ærede Medlem først § 2, der angaar Forordning om Skovenes Udskiftning m. v. Maa jeg i den Anledning bemærke, at naar denne Paragraf er medtagen i Flertalsforslaget, skyldes det en Udtalelse fra Landbrugsministeriet, saalydende: „Bestemmelserne af Forordningen af 27. September 1805 finde hyppigt Anvendelse ogsaa i Nutiden; og navnlig er det Forhold, at en Fredskov ejer rydder Skov for at benytte Arealet til Agerbrug, ingenlunde nogen Sjældenhed“. I Henhold hertil har Ministeriet anmodet om, at denne Paragraf maatte blive medtagen i Flertalsforslaget. Jeg maa maaske her indskyde den Bemærkning, at samtlige de i Flertalsfor-